

BREUS

■ **Diari d'una miliciana: les dones de la guerra**

L'historiador i dramaturg **Jaume Miró** plasma les vivències de cinc infermeres destinades a Mallorca durant la Guerra Civil, prenent com a referència el diari original d'una voluntària de la Creu Roja. Sota la direcció d'**Antoni Galmés**, *Diari d'una miliciana* és un relat

personal i íntim, que mostra les dures situacions a les quals s'enfrontaren les protagonistes, així com els conflictes interns del bàndol republicà. L'obra romandrà en cartell fins al 16 de

juny a **La Seca Espai Brossa** de Barcelona.

■ **L'Odíssea' d'Homer al teatre Micalet**

El retorn d'Ulisses a la seva pàtria en *l'Odíssea* esdevingué un dels viatges més rellevants de la literatura universal. **Teatre Micalet** estrena el dia 9 una

adaptació del clàssic d'**Homer**, en la qual literatura, música i pintura es conjuguen per crear un espectacle audiovisual que transportarà l'espectador fins als mateixos mons insòlits i fantàstics que Ulisses va descobrir en la seva travessia. **Tomàs Llopis** serà el rapsode encarregat d'insuflar alè teatral als versos del gran clàssic.

teatre

FRANCESC FOGUET I BOREU

Francesc.Foguet@uab.cat

Darwinisme laboral

Les decisions estratègiques de les empreses afecten treballadors concrets, de carn i ossos. Sota el pretext de la pèrdua de beneficis, la reestructuració de personal, els acomiadaments sumaríssims, les deslocalitzacions a gran escala o l'externalització de serveis es cobren nombroses víctimes. Darrere d'aquestes actuacions interessades, també hi ha accionistes, directius i subalterns que en són més o menys responsables.

La peixera, de Toni Cabré, dirigida per Òscar Molina, tracta de les formes de

violència i d'abús de poder que es poden generar en un entorn laboral (Versus). L'acció té lloc en un departament d'informàtica d'una empresa mitjana, ubicat en un soterrani tan claustrofòbic com pot ser-ho una peixera. Revisió del visionari *L'efecte 2000*, el text aborda de front, en forma de *thriller* realista, les conseqüències tràgiques a què pot dur una decisió empresarial i l'actuació darwiniana dels afectats.

Quatre treballadors, comandats pel senyor Pla (Òscar Molina), reben

la notícia del recent canvi estratègic de l'empresa que vol instal·lar un nou sistema informàtic, acomiadar-los sense contemplacions i externalitzar el servei. En una jornada fatídica, els quatre informàtics (Joan Bentallé, Miquel Sitjar, Jaume Casals i Pep Papell) cauen en una espiral de competitivitat i autodestrucció que delma qualsevol possibilitat d'una resposta solidària en defensa dels seus drets com a col·lectiu.

Magnífica metàfora de les relacions laborals abusives de l'era líquida, *La peixera* crea una tensió *in crescendo*. Cabré fa avançar l'acció amb traç ferm i amb una contundència que recorda el Pinter més polític. Parteix d'una situació i d'uns personatges versemblants que s'encaminen cap a un desenllaç imprevisible. Sense pal·liatius ni ambigüitats postmoderns. Amb un final esplèndid, per la seva lectura ètica i política.

Atenta als detalls, la direcció de Molina ha aconseguit un treball de conjunt harmònic i ben travat. Els intèrprets, que encarnen perfils diversos del gremi singular dels informàtics, es mouen enmig d'ordinadors obsolets i andròmines de maquinari, com els peixos a l'aigua bruta d'una peixera. Amb un ritme creixent, saben crear una atmosfera ofegadora d'hostilitat i lluita per la supervivència, de crueltat explícita, que preludeja la tragèdia.